

DANSE-VALGET

Maddie følte seg mye bedre da hun så klassekameratene danse.

ILLUSTRASJON: SUSANA GURREA

Av Rebecca Bischoff
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Maddie la danseskoene sine i bagen sin. Dansetimen var nettopp ferdig, og det var tid for lunsj. Hun møtte venninnen Ashlynn ved døren.

“Hva syntes du om den nye sangen?” spurte Maddie mens de gikk til kantinen. Klassen skulle danse til en ny sang på årets siste show, foran familiene sine.

“Den er vel bra,” sa Ashlynn.

“Noen av ordene virket litt rare”, sa Maddie.

“Jeg liker det ikke så godt.”

Maddie trodde hun ville bli forlegen hvis foreldrene og lillesøsteren så henne danse til den slags musikk.

Ashlynn trakk på skuldrene. “Broren min liker den veldig godt. Han spiller den masse.”

“Å.” Maddie så ned.

Hele dagen surret sangen rundt i Maddies hode. Hun likte ikke hvordan det fikk henne til å føle seg. Men Ashlynn syntes ikke det var ille. Kanskje den var ok.

Maddie husket en familiens hjemmeaften-leksjon familien hadde hatt om musikk. Mamma sa at god musikk kan hjelpe folk å føle Den hellige ånd. Og musikk med dårlige ord kunne gjøre det vanskeligere for dem å føle Ånden. Kanskje Den hellige ånd fortalte henne at sangen ikke var god.

Hun rynket pannen. Sangen hadde ingen banneord. Var det dårlig likevel?

Da Maddie kom hjem, fortalte hun mamma om sangen.

“Kan du se på ordene og se hva du synes?” spurte Maddie.

Sammen fant de teksten til sangen på Internett. Maddie så på mammas ansikt mens hun leste.

Mamma rynket pannen. “Jeg skjønner hvorfor du ikke liker den,” sa hun. “Den har ikke banneord, men

jeg synes ikke det er en god sang for fjerdeklassingene å danse til. Jeg skal spørre danselæreren din om det i morgen.”

Dagen etter snakket mamma med læreren hennes, mrs. Slater, på skolen. Maddie var bekymret for at mrs. Slater ville bli opprørt, men det ble hun ikke! Hun sa at hun forsto hvorfor mamma ikke likte sangen. Men hun sa det var for sent å bytte musikk.

“Maddie trenger ikke å danse til sangen”, sa mrs. Slater. “Hun kan sitte over den dansen.”

Å sitte over alene hørtes skummelt ut. Maddie bestemte seg for å spørre om Ashlynn ville sitte over sammen med henne. Ashlynn sa ja!

Da danseforestillingens dag kom, møtte Maddie Ashlynn i gangen.

“Jeg er glad du skal sitte over sammen med meg!” sa Maddie med et smil.

Men Ashlynn smilte ikke tilbake. “Jeg skal ikke sitte over likevel”, sa hun og rettet på skjørtet sitt. “Jeg skal danse sammen med alle de andre.”

Maddie følte seg syk innvendig. Hun ville ikke sitte over alene. Men hun følte fortsatt ikke godt for sangen.

Maddie stilte seg opp sammen med de andre og danset til den første sangen. Så ble det tid for den neste sangen.

Hjertet hennes banket. Hun ba en bønn i hjertet sitt. Så trakk hun pusten dypt, gikk til siden av scenen og satte seg.

Da hun kom ut av scenen, følte Maddie seg mye bedre. Hun så klassekameratene danse. Da de var ferdige, klappet hun. Hun følte seg lykkelig og varm.

Maddie smilte. Det var skremmende å sitte over helt alene, men hun følte godt fordi hun hadde lyttet til Den hellige ånd. ●